

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

برگردان از: حمید محوی

۲۹ اگست ۲۰۱۵

تاریخ نگارش و تحریف قرآن توسط خلفای اسلام در آزمون دست نوشته های کشف شده در صنعا

پیشگفتار مترجم :

نوشته حاضر ترجمه تقریباً ۱۱ دقیقه از یک ویدئوی تقریباً ۱۹ دقیقه ای است که تحت عنوان «تاریخ نگارش و تحریف قرآن توسط خلفای اسلام : در آزمون دست نوشته ها» (۱) در یوتوب منتشر شده است. بی گمان جامعه ایران شاید بیش از هر جامعه دیگری به نقد دین و آزاد سازی نقد دین نیازمند است، زیرا دست کم به باور بسیاری از فرهیختگان ایرانی در قرن گذشته یکی از دلایل واپس ماندگی ایرانیان و بن بست های فرهنگی در سطح عمومی برای پیشرفت و پاسخگویی به نیازهای زمانه در حاکمیت ایدئولوژی مذهبی طی ۱۴۰۰ سال گذشته بوده است. از میان نسل های جدیدی که در دوران جمهوری اسلامی ایران به دنیا آمده اند، حاکمیت دین اسلام و حتی احیای دین اسلام در ایران را مدیون خمینی می دانند... در حالی که حاکمیت ایدئولوژی اسلامی از دوران تصرف وحشیانه و خونبار ایران توسط بیابان نشینان و راه زنان تازه مسلمان شده عرب، و پس از بریدن سر دست کم ۴۰۰۰۰ نفر از اهالی اصطخر (استان فارس کنونی) و تجاوز به زنان و کودکان و به بردگی کشیدن بازماندگان در نخستین سال تهاجم اسلام به ایران، یک روز نیز متوقف نشده است.

البته کشتار نیاکان ایرانی ما در اصطخر تنها بخش کوچکی از جنایاتی است که به نام دین و اسلام و به نام الله و محمد رسول الله در ایران مرتکب شدند. استقرار اسلام در ایران ابتداء با ممنوعیت استفاده از زبان مادری و اجبار در زبان عربی آغاز شد که تحمیل این دین و زبان به ایرانیان در دوران جمهوری اسلامی به شکل پر رنگی احیاء گردید. یعنی عناصری که در گسترش از خودبیگانگی دست کم طی ۱۴۰۰ سال حاکمیت اسلام در سطح عمومی شرکت داشته است (اگر خودمان را به دوره محدود کنیم.. زیرا موضوع از خودبیگانگی فراتر از این دوره نیز قابل بررسی می باشد چه نباید فراموش کنیم که حتی پیش از اسلام ایرانیان فرد پادشاه را جانشین خدا یا اهورامزدا در زمین می دانستند. و در واقع ولایت فقیه موضوع تازه ای در تاریخ ایران نیست).

تحمیل دین و زبان و فرهنگ بیگانه بی گمان با سرکوب و اختناق و تهدید دائمی همراه بود. امروز نیز مجازات خارج شدن از دین اسلام و نفی محمد بن عبدالله به عنوان پیغمبر و قرآن به عنوان مجموعه ای از فرامین الهی حکمش مرگ است. دستگاه دین اسلام برای مسلمان فطری و حتی مسلمان ملی که از دین خارج شده باشد و یا حتی برای فردی که دین را خارج از دین رسمی تعریف کند بی آن که کاملاً خدا و یا اسلام را نفی کرده باشد حکم مرگ صادر می کند. به

عبارت دیگر هر فردی که در سرزمین های تحت سیطره دستگاه دین اسلام و از یک پدر و مادر مسلمان به دنیا آمده باشد، در واقع یک گروگان تمام عیار برای جهان اسلام خواهد بود. با چنین قانونی که جزء جدائی ناپذیر قوانین دین اسلام است، دین و اعتقادات برای عموم مسلمانان اجباری به نظر می رسد و گریز از آن نیز، از دیدگاه دین، تنها به مرگ فرد خاطی می انجامد. البته ادیان یکتاپرست ابراهیمی به طور کلی پیغامی به جز مرگ ندارند، مفهوم نهائی دین یعنی مرگ زندگی. ادیان یکتاپرست یعنی مرگ هر چیزی که رنگ و بوئی از زندگی داشته باشد و چنین نگرشی بی گمان به نام جهان بالائی توجیه می شود.

با این وجود نظم طبقاتی و سیاست های روزه دارانه لیبرالیسم در دوران ما بی ارتباط با بزرگداشت مرگ و از خودگذشتی و تحمل درد و رنج و گذشت از لذات زندگی نیست... برای رضای خدا و رستگار شدن در جهان مصنوعی و بالائی که چیزی جز کلاهبرداری و قاچاق متافزیک نیست.

در این قطعه همان گونه که در آغاز گفته شده است، تقابل یکی از اعتقادات و تبلیغات دین اسلام در مورد اصالت کتابی است که آن را آسمانی تلقی می کنند و نظریات و کشفیات علمی و عینی. البته ما هنوز از بررسی جامع قرآن فاصله داریم. به عنوان مثال یکی از دعای رایج مسلمانان صفت «نور علی نور» است که مؤمنین برای این کتاب به کار می برند که در بررسی جایگاه این کتاب در جوامع اسلامی و به ویژه جوامعی که به زبان عربی تسلط ندارند و تعبیر مختلف از آن دچار ریزش می شود.

به عبارت دیگر کتابی که می بایستی بر اساس اعتقادات رایج مذهبی روشنگر باشد به دلایل متعدد... به تجربه درمی یابیم که بیشتر به تاریکترین و ابهام آمیز ترین کتاب ها شباهت دارد. بی گمان بخش مهمی از این اعتقادات در بررسی و تحلیل خود متن قرآن دچار ریزش می شود، و موضوع سهم دخالت انسانی در به وجود آوردن کتاب آسمانی برای مسلمانان جهان به شکلی که در این پرونده مطرح شده از انتخاب نسخه عثمانی به عنوان تنها قرآن رسمی و حذف قرآن های دیگر به فرمان عثمان خلیفه سوم نیز فراتر خواهد رفت. در پایان باید اضافه کنم، که در بحث با یکی از دوستان مسلمان ایرانی، پی بردم که او در توهم است که قرآن رایج نسخه علی می باشد، در حالی که نسخه رایج همان است که عثمان جمع آوری کرده و به شکل مستبدانه در امپراتوری اسلام جهان اسلام رایج ساخته است. قرآن های رقیب همه سوزانده و یا تخریب شده اند. با این وجود علاوه بر نسخه ای که در صنعا کشف شده، به گزارش میشل اونفره در کتاب «رساله بی خدانشناسی» گویا یک قرآن دیگر نیز در برخی از کشورهای افریقائی هنوز رایج است که با نسخه رسمی تفاوت دارد...

حمید محوی/پاریس/ ۲۸ فبروری ۲۰۱۵

تاریخ نگارش و تحریف قرآن توسط خلفای اسلام در آزمون دست نوشته های کشف شده در صنعا

Some of the Quranic parchment fragments in the condition they were found. (Photo: Dreiholz, 1999, p. 23)

اعتقاد جزم اندیشانه به قرآن به عنوان کتابی اصیل و دست نخورده، و به عنوان ستون اصلی سنت مسلمانان در پی یک کشف پیشبینی ناپذیر توسط پژوهشگران علمی اروپائی زیر علامت سؤال رفت. در سال ۱۹۷۲ بام قدیمی ترین مسجد بزرگ شهر صنعا فرو ریخت، و در این واقعه مخفی گاهی که طی قرن ها هزاران دست نوشته را از دید ما پنهان نگهداشته بود، کشف شد. پائولو کوستا باستان شناس ایتالیائی که هنگام این کشف در محل حضور داشت، مقامات یمن را مطلع ساخت. آنچه کشف شده بود در واقع یک نسخه قدیمی قرآن بود. گروه تجسس علمی در اروپا با استفاده از کربن ۱۴ تلاش کردند تا تاریخ نگارش صفحات کشف شده را مشخص کنند. سرانجام گروه تجسسی تأیید کرد که این نوشته ها به نخستین قرن اسلام تعلق دارد. در اطراف ۶۳۰ میلادی. این دست نوشته ها به عنوان قدیمی ترین قرآن کشف شده در جهان قابل بررسی می باشد. سبک نگارش این دست نوشته ها خیلی بدوی بوده و تنها با حروف بی صدا نوشته شده است. کشف این کتاب از دیدگاه دانشمندان اروپائی برای شناخت تاریخ کتاب مقدس اسلام دارای ارزش بی بدیلی است.

فرانسوا دروش François Dérouché : «این یادمانده باستانی در حال حاضر در دست بررسی می باشد، و با این کشف بود که ما به اطلاعات تازه ای در مورد متن قرآن در آغاز اسلام دست یافتیم و برای نخستین بار بود که ما با ترکیب متفاوتی نسبت به نسخه رایج و رسمی از قرآن روبه رو شدیم.»

تقسیم بندی و نظم متفاوت سوره ها، و در عین حال سایه نوشته قدیمی شسته شده روی صفحات را نیز می بینیم، یعنی قطعاتی از نوشته های قدیمی که پاک شده و متن تازه جایگزین شده است (۲). در عین حال حضور کلمات خارجی نیز مشهود است، به طور مشخص نسخه ای از قرآن که با کتابی که امروز به نام قرآن می شناسیم به شکل کاملاً بارزی متفاوت است.

باید دانست که قرآن نیز مانند کتاب های مقدس دیگر دارای تاریخ خاصی بوده است. در دوران نخستین قرن اسلام، کتاب قرآن، از دیدگاه نگارش متن، ترکیب و حتی شکل، بر حسب چگونگی گسترش اعتقادات، تسخیر سرزمین های جدید، پیدایش نسخه های رقیب و بر حسب بازی قدرت های مذهبی و سیاسی سیر تحولی خاصی را نشان می دهد. کشف تاریخ منشأ قرآن امروز بین سنت مذهبی و تحلیل علمی مورد بررسی قرار می گیرد و محققان اروپائی و مسلمان را فرامی خواند تا تعابیر و دانسته هایشان را با یکدیگر تلاقی دهند.

پیغمبر اسلام در سال ۶۳۲ میلادی چشم از جهان فرو بست، در این دوران تمام عربستان به یکتاپرستی اسلام گرویده بود، ولی پیش از مرگ هیچ وصیتی در مورد جانشین خودش بر جا نگذاشته بود. در نتیجه بین چهار نفر از همراهانش، ابوبکر به عنوان خلیفه انتخاب شد. ولی علی با استناد به پیوند خونی اش با پیغمبر مدعی جانشینی او را داشت ولی ادعای او پذیرفته نشد. و همین اختلاف نظر دو قرن بعد جهان اسلام را به دو شاخه تقسیم کرد : اهل سنت که اکثریت مسلمانان در جهان را تشکیل می دهند و خلافت ابوبکر و عمر و عثمان را به رسمیت می شناسند، و شیعیان که خلافت را از آن علی می دانند.

حال باید بدانیم که پس از مرگ پیغمبر چه کسی مسؤولیت نگارش قرآن را به عهده گرفت ؟ با چه انگیزه ای ؟ مذهبی و یا صرفاً سیاسی ؟ این گزارش سهم مداخلات انسانی در مورد ماندگار ساختن کلام خدا و کتاب آسمانی را روشن می سازد ؟

قرآن عثمان ۶۵۶-۶۳۲

کتابخانه ملی فرانسه- پاریس. فرانسوا دروش یکی از متخصصان جهانی تاریخ دست نوشته های عربی است. او در کتابخانه ملی فرانسه که یکی از مهمترین کلکسیون نوشته های قدیمی نگهداری می شود، روی قرآن هائی که از قاهره

و دمشق فرستاده شده تحقیق می کند. او به عنوان کتیبه شناس و خط شناس، او در بررسی قرآن تحلیل مضاعفی را به کار می بندد: تاریخ نوشتار، و تاریخ «کودکس» (دفتر نامه شناسی). قدیمی شکل کتاب صحافی شده. فرانسوا دروش François Déroutte: «به نظر می رسد که برای جامعه مسلمان به نوشته آوردن کتاب قرآن به موضوع بسیار مهمی تبدیل شده بود. نگارش قرآن پاسخگویی به نیازی فوری بود تا جامعه مسلمان مانند جامعه یهودی و مسیحی دارای کتاب آسمانی باشد: اهل کتاب.»

دست نوشته عرب ۳۲۸ یکی از قدیمی ترین نسخه های قرآن است که روی پوست گوسفند نوشته شده و قدمت آن به نیمه دوم قرن هفتم باز می گردد. این دست نوشته در یک نهانخانه در مسجد امر در فوستات (حومه کنونی قاهره)، طی اردوی ناپولئون بناپارت در پایان قرن هجدهم کشف شد.

فرازهائی که در این دست نوشته وجود دارد و توسط چند نفر کاتب نوشته شده، تقریباً نیمی از متن قرآن را در بر می گیرد، علاوه بر بخشی که در کتابخانه ملی فرانسه نگهداری می شود، بخش های دیگری در کتابخانه ملی روسیه در سن پترزبورگ، در کتابخانه واتیکان در رم و در یک کلیسای خصوصی در لندن نگهداری می شود.

فرانسوا دروش François Déroutte: «این دست نوشته به شکل خاصی حائز اهمیت است زیرا شیوه انتقال متن قرآن را در دوران های قدیمی نشان می دهد. به عنوان مثال، در آن دوران ها رایج بود که چند نفر برای نسخه برداری از متن مقدس با یکدیگر همکاری می کردند. ما از روی تفاوت دست خط ها می توانیم به این موضوع پی ببریم.» این نوشته در شکل حجازی استفاده کرده است به نام حجاز یعنی منطقه ای که مدینه و مکه در آنجا واقع شده. این شیوه نگارش تنها از حروف صدا دار استفاده می کند، و فاقد زیر و زبر و علامات دیگر بوده و در نتیجه خواندن چنین متنی خیلی مشکل است. سوره ها نیز تنها با یک فضای خالی از سوره پیشین قابل تفکیک است. خلاف قرآن کنونی که هیچ جای نامشخصی باقی نگذاشته، در گذشته می توانست موجب اشتباه و یا تعبیر متفاوتی شود. ولی آیا نخستین مسلمانان در چنین وضعیت مخاطره آمیزی در رابطه با کلام مقدس قرار داشتند؟

در گذشته دست نوشته ها تنها به عنوان کمک حافظه به کار برده می شدند، به نوشته آوردن قرآن با وجود کاستی های نوشتاری حاکی از اعتماد مسلمانان نسبت به قابلیت کتاب در پاسداری و حفظ کلام مقدس بود. تنها کاری که باقی مانده بود، تضمین وضعیت مرکزی و یگانه و خلاصه تضمین وضعیت رسمی کتاب بود.

در نتیجه عثمان خلیفه سوم اسلام بود که به این امر مهم می پردازد. و داستان چگونگی آن در سنت مسلمانان به نقل آمده است. در دوران عثمان امپراتوری اسلام گسترش یافته، در شمال تا منطقه شام (سوریه کنونی) و به همین گونه در شرق تا ایران و در غرب تا مصر، این تصرفات موجب شد که ملت هائی که به زبان عربی حرف نمی زدند ضمیمه امپراتوری اسلام شوند.

فرید دانشجوی الا زهر: «همین امر موجب شد که در قرائت قرآن اختلاف نظر به وجود بیاید، به ویژه در مناطقی که خیلی از مکه و مدینه یعنی از گهواره اسلام دور بودند. مسلمانان با یک دیگر جدال می کردند. به ویژه در جنگ علیه آذربایجانی ها و ارامنه، یکی از یاران نزدیک پیغمبر (به نام هودیفایا اودایفا...؟) وقتی از اردوی جنگ بازمی گشت به ملاقات عثمان رفت که در آن دوران خلیفه بود و به او گفت «ای عثمان این امت را پیش از آن که تجزیه شوند و به خاطر کتاب مقدس یکدیگر را بکشند نجات بده» و عثمان این اخطار را خیلی جدی گرفت و به همین علت جلسه ای تشکیل داد و فرمان داد که چند نسخه از قرآن تهیه کنند.»

از مدینه چند نسخه به اطراف امپراتوری اسلام فرستاده شد: به مکه، بصره، کوفه، دمشق و قاهره. خلیفه عثمان نسخه رسمی خود را تحمیل کرد که سنت اسلامی آن را به عنوان نسخه رسمی عثمانی بازشناسی می کند که امروز به عنوان مرجع و نسخه رسمی قرآن برای جهان اسلام رایج است. ولی تحمیل این نسخه نتیجه یک تصمیم مستبدانه بود، در آن

دوران قرآن های دیگری وجود داشت، معروفترین آنها قرآن به تعبیر علی ابن ابی طالب بود که حجم آن به سه برابر نسخه عثمان می رسید و به همین گونه نسخه ابن مسعود یکی از نزدیکان محمد بود. عثمان این نسخه های رقیب را مردود اعلام کرد و فرمان داد که این نسخه ها را از بین ببرند. ابن مسعود که نمی خواست زیر بار چنین فرمانی برود، در ملا عام مجازات شد.

(۱) لینک ویدئو در یوتوب

Histoire de la Fabrication-Falsification du Coran par les Califes : la preuve par les manuscrits

<https://www.youtube.com/watch?v=FWXo0-Ij8uA>

(۲) در دوران باستان وقتی که هنوز کاغذ وجود نداشت روی پاپیروس و پوست گوسفند و غیره می نوشتند. در برخی موارد صفحات نوشته شده قدیمی را می شستند و از آن دوباره برای نوشته جدید استفاده می کردند. ولی غالباً نوشته های قدیمی کاملاً پاک نمی شد و سایه ای کم رنگ از آن روی صفحه شسته شده باقی می ماند.